

En avant, marche!

NTGent/ les ballets C de la B
Frank Van Laecke, Alain Platel, Steven Prengels

© Stephan Vanfleteren

Wereldpremière
22 april 2015 - NTGent (BE)

Duur: 1u40' (zonder pauze)

les ballets C de la B vzw

Bijlokekaai 1, B - 9000 Gent
Bijlokesite

T/ +32 (0)9 221 75 01

F/ +32 (0)9 221 81 72

E/ info@lesballetscdela.be

www.lesballetscdela.be

BTW.TVA.VAT / BE 0432 292 772

IBAN / BE 74 0013 5693 3707

BIC / GEBA BEBB

NTGent

Sint-Baafsplein, 17
B-9000 Gent

T/+32 (0)9 225 01 01

F/+32 (0)9 269 35 41

E/info@ntgent.be

www.ntgent.be

BTW/TVA BE0410 353 154

IBAN/BE 05 7274 4119 8075

BIC/KRED BEBB

En avant, marche!

NTGent/les ballets C de la B

Frank Van Laecke, Alain Platel, Steven Prengels

NTGent

NTGent is het stadstheater van Gent. Vanuit zijn thuisbasis, de schouwburg aan het Sint-Baafsplein, in het hart van de stad, tussen kathedraal, belfort en stadhuis, trekt het met zijn ensemble van Vlaamse en Nederlandse topacteurs de wijde wereld in. NTGent maakt er een erezaak van om theater te brengen tot in alle uithoeken van het eigen taalgebied, maar is ook een graag geziene gast en actieve partner op het internationale toneel, van het Festival d'Avignon, de Ruhrtriennale, het Athens Festival of de Wiener Festwochen tot in steden als Sydney, New York, Moskou, Zagreb en Seoel.

NTGent wil theater brengen dat ontroert, uitdaagt en bevreemdt. Vanuit de overtuiging dat theater onovertroffen blijft als sociale ruimte die verdraagzaamheid hoog in het vaandel voert, als mentale ruimte waar de meest uiteenlopende wereldbeelden vreedzaam met elkaar kunnen clashen, als artistieke ruimte waarin openheid voor nieuwe ideeën het begin vormt van een nieuw verhaal, met oog op de wereld van vandaag en steeds bereid tot kruisbestuivingen met de andere kunsten.

De artistieke leiding van NTGent is in handen van acteur Wim Opbrouck, die in 2010 de fakkel overnam van regisseur Johan Simons, toen die intendant werd van de Münchner Kammerspiele. Vanaf 2015 tot 2017 wordt Johan Simons opnieuw artistiek directeur van NTGent, en zal hij dit combineren met de rol van intendant van de Ruhrtriennale. Wim Opbrouck zal als acteur verbonden blijven aan het gezelschap van NTGent, dat in 2015 zijn 50^e verjaardag zal vieren.

www.ntgent.be

les ballets C de la B

les ballets C de la B (Gent/België) werd in 1984 opgericht door Alain Platel. Intussen is les ballets C de la B uitgegroeid tot een succesvolle groep in binnen- en buitenland. Doorheen de jaren heeft het gezelschap zich ontwikkeld tot een artistiek platform voor verschillende choreografen. Nog steeds houdt les ballets C de la B eraan om artiesten vanuit verschillende disciplines en achtergronden deel te laten nemen aan dit dynamisch creatief proces. Door de 'unieke mix van artistieke visies', valt les ballets niet zomaar onder één noemer te brengen. Toch ontstaat zoiets als een huisstijl (populair, anarchistisch, eclectisch, geëngageerd) onder het motto: *'deze dans is van de wereld en de wereld is van iedereen'*.

www.lesballetscdela.be

En avant, marche!

NTGent/les ballets C de la B

Frank Van Laecke, Alain Platel, Steven Prengels

Voor *En avant, marche!* inspireert regisseursduo Frank Van Laecke en Alain Platel zich op de traditie van muziekverenigingen die al decennia lang deel uitmaken van het sociale en culturele leven. De muzikale leiding is in handen van componist Steven Prengels. Vier acteurs en zeven muzikanten krijgen op scène telkens het gezelschap van een plaatselijke harmonie of fanfare.

Een micromaatschappij

Al decennia maken muziekverenigingen – fanfares, harmonies, blaaskorpsen – deel uit van het sociale, culturele en maatschappelijke leven. Dit inspireerde het Gentse museum Huis van Alijn in 2012 tot een gesmaakte tentoonstelling met foto's en erfgoedmateriaal van vroeger en nu: *En avant, marche!*. In samenwerking met onder anderen fotograaf Stephan Vanfleteren kwam er ook een fotoboek, met daarin zowel nieuwe portretten van muzikanten en majorettes, als archiefbeelden in zwart-wit.

Onder diezelfde titel *En avant, marche!* laat regisseursduo Frank Van Laecke en Alain Platel zich laat inspireren door deze traditie. Voor Platel en Van Laecke is het de eerste samenwerking sinds *Gardenia*, de theaterproductie waarmee ze in 2010 veel succes oogstten in binnen- en buitenland. Voor hun nieuwe voorstelling *En avant, marche!* benaderen Van Laecke en Platel het fenomeen van de muziekvereniging als een “minimaatschappij” op zich: een collectief van zeer uiteenlopende individuen dat probeert om één en dezelfde marsrichting aan te houden. Een afspraak die zo goed als mogelijk – soms, letterlijk, met vallen en opstaan – wordt nagekomen, en als dusdanig een metafoor voor onze samenleving als geheel.

Een breed muzikaal palet

En avant, marche! De titel roept een muzikaal universum op van binaire maatsorten en gepunteerde ritmes, met parades in majeur en rouwstoeten in mineur. Wie recent *tauberbach* zag (regie Alain Platel, muzikale leiding Steven Prengels) weet dat het palet van Steven Prengels breder gaat dan dat, veel breder. Enkele maanden voor het begin van de repetities van *En avant, marche!* vertelt Prengels: ‘Er zal in de voorstelling misschien wel een mars te horen zijn, maar we willen vooral veel experimenteren: gedifferentieerde klankkleuren, soundscapes, gelaagde geluidswaergave, enzovoort. We willen een voorstelling maken waarin de handeling op scène zoveel mogelijk vanuit de muziek ontstaat. Daarbij beperken we ons niet tot het marsrepertoire. Alain Platel laat zich graag inspireren door het gekende klassieke repertoire, in dit project is dat vooral muziek uit de negentiende en twintigste eeuw. Gaande van Ludwig Van Beethoven, Giuseppe Verdi en Gustav Mahler tot de Brabançonne. Deze muziek bewerken we: soms voor koperblazers en slagwerk, soms voor louter samenzang... Voor de orkestratie wil ik, naast slagwerk, vooral met koperblazers werken: trompet, hoorn, bugel, euphonium, tuba. Daarmee willen we weg van de triomfantelijke huldemuziek waarmee een blazersorkest vaak wordt geassocieerd. Met instrumenten als tuba en hoorn kunnen we heel diep gaan, heel intens, bijna als een koraal.’

Over de vertolkers-muzikanten zegt Steven Prengels: ‘Naast de acteurs willen we graag een ensemble van zo’n zevental muzikanten – zowel amateurs als professionals - op scène. De acteurs zullen mee musiceren, de muzikanten zullen mee acteren. Daarnaast werken we samen met het gerenommeerde fanfareorkest De Leiezonen, dat ook in *Aida* van NTGent te zien was (regie Frank Van Laecke). Zij zullen een aantal stukken op band inspelen: materiaal dat we verder verwerken in de soundscape. En ten slotte werken we met plaatselijke harmonieën en fanfares op de plekken waar we *En avant, marche!* zullen opvoeren. Al deze componenten samen vormen het basismateriaal waarmee wij tijdens de repetities zullen experimenteren.’

Steven Prengels kent de wereld van de fanfares door en door. Hij speelde als kind mee in een fanfare, en dirigeerde ze later ook. De titel *En avant, marche!* geeft aan dat muziek een drijvende kracht is in het leven van de mensen op scène. En ook een houvast. ‘Muziek als een metafoor voor iets dat de anekdotiek van een fanfare overstijgt. Iets veel groters, de samenleving misschien, of het leven in zijn totaliteit.’

En avant, marche!

NTGent/les ballets C de la B

Frank Van Laecke, Alain Platel, Steven Prengels

Gemeenschapsgevoel – het is een sleutelbegrip wanneer Frank Van Laecke, Steven Prengels en Alain Platel terugblikken op hun oorspronkelijke fascinatie om een voorstelling te bouwen rond een fanfare. Die fascinatie heeft onder meer te maken met de wereld zoals ze die kennen uit hun jeugd en die ze terugvonden in de publicatie *En avant, marche!* die fotograaf Stephan Vanfleteren samen met het Huis van Alijn Gent maakte. Wie het afzonderlijke en soms uiteenlopende werk van Van Laecke en Platel kent, weet dat beide regisseurs een grote gevoeligheid hebben voor de kracht én de broosheid van elk gevoel van collectiviteit. En voor de rol die muziek daarin kan spelen. Vanuit die gedeelde gevoeligheid ligt een uitgangspunt als het verenigingsleven van de fanfare bijna voor de hand. Temeer omdat muzikaal leider Steven Prengels, met wie ze in 2010 het wonderlijke *Gardenia* maakten, deze wereld en het bijhorende repertoire door en door kent. Maar de fanfarewereld roept ook andere associaties op. Dorpsvetes, affaires, generatieconflicten, ambities en frustraties – verhalen en anekdotes waarmee ongetwijfeld een heel theaterseizoen kan worden gevuld. In die veelheid aan verhaalstof gingen Van Laecke, Platel en Prengels op zoek naar de kern van wat ze wilden vertellen.

‘La morte è passata – de dood is langsgeweest’. Met deze zin, ontleend aan de eenakter *L’uomo dal fiore in bocca* (De man met de bloem in de mond) van Luigi Pirandello, zetten de makers het gemeenschapsgevoel dat steevast met het fanfareleven wordt geassocieerd onder hoogspanning. Pirandello’s tekst uit 1922 laat een man aan het woord die stervende is door een kanker aan de mond en vanuit die hoedanigheid zijn geliefde van zich afduwt. Een razende monoloog van een doodzieke mens, die met elk uitgesproken woord de tumor die zijn mond wegvreet te lijf lijkt te willen gaan. Pirandello’s man met de bloem in de mond werd door Van Laecke en Platel in *En avant, marche!* binnengevoerd als een trombonespeler die door zijn ziekte afscheid moet nemen van zijn instrument en zich, gewapend met twee cimbalen, terugtrekt achteraan in het orkest. Een man die deel uitmaakt van een groep, maar die door zijn ziekte wordt teruggeworpen in de grootste eenzaamheid denkbaar: de confrontatie met de eigen eindigheid. Op die achterste rij van het orkest sluimert de mogelijkheid van een nieuwe liefde. Maar zoals in Pirandello’s tekst wordt elke geliefde door de stervende zelf afgewezen. Liefde ruikt al te veel naar het leven. En naar alles waarvan afscheid moet worden genomen. Dan nog liever: alle intieme banden eigenhandig doorsnijden en werken aan een zelfgekozen en zelf-georkestreerd vertrek. Zo is *En avant, marche!* net als *Gardenia* het verhaal van een afscheid. *Gardenia*: het afscheid van een groep. *En avant, marche!* het afscheid van een groepslid. Dit appelleert aan een voor velen vertrouwde melancholische fantasie, een ultieme verbeelding: de voorstelling die we onszelf soms durven maken van onze eigen begrafenis.

Een narcistische fantasie, met een spotlight op de lege plek die we achterlaten. Hoe narcistisch deze verbeelding ook mag zijn, ze ademt het verlangen om te worden gezien en gedragen door de gemeenschap. Of preciezer nog: het verlangen om onze rol of functie binnen die gemeenschap benoemd en gehonoreerd te zien. Onze plek.

Die plek, misschien is dat wel het échte speelvlak van deze voorstelling. Daar is het dat de man zijn opvolger ontmoet, in de gedaante van een jonge vitale danser. Als ziet hij zijn eigen jeugdige zelf opnieuw binnenwandelen. Hun verwantschap: de liefde voor de klank van een trombone. Op die plek wordt een pact gesloten, waarbij de een zijn plaats afstaat en de ander die inneemt. Een unieke, haast archaisch aandoende overdracht van generatie op generatie. Het is deze overdracht die zo kenmerkend is voor de wereld van de fanfare en die maakt dat tijd en vergankelijkheid er geen vat op lijken te krijgen. Wellicht is het deze suggestie van onvergankelijkheid die ons zo ontroert in de meeslepende klank van een groep koperblazers. En die ervoor zorgt dat ze hun opwachting maken bij herdenkingen, ceremonieën, begrafenis, vieringen, inhuldigingen. Gevat in een beeld: aan elk graf een denkbeeldige groep fanfaristen. Als bewakers van het verlangen dat niets ooit helemaal voorbij zou mogen gaan.

Een verlangen van alle tijden en alle plaatsen. Fanfares, blaaskapellen en harmonieorkesten zijn

een wereldwijd fenomeen. De makers van *En avant, marche!* kozen er dan ook voor om op de buitenlandse speelplekken samen te werken met telkens een andere plaatselijke fanfare. In de voorstelling wordt een mengtaal gesproken, zoals die vaak te horen is in repetitieruimtes van ensembles en orkesten. Onzuiver en verbasterd, en misschien juist daarom – een gemeenplaats die vaak voor muziek wordt gebruikt – grenzeloos. Met als ideaal: een taal van en voor iedereen.

Koen Haagdorens, april 2015

En avant, marche!

NTGent/les ballets C de la B

Frank Van Laecke, Alain Platel, Steven Prengels

regie

Frank Van Laecke en Alain Platel

compositie en muzikale leiding

Steven Prengels

creatie en uitvoering

Chris Thys, Griet Debacker, Hendrik Lebon, Wim Opbrouck, Gregory Van Seghbroeck (bastuba), Jan D'Haene (trompet), Jonas Van Hoeydonck (trompet), Lies Vandeburie (bugel), Niels Van Heertum (euphonium), Simon Hueting (hoorn), Witse Lemmens (slagwerk) en een lokale muziekvereniging

dramaturgie

Koen Haagdorens

muzikale uitvoering soundscape

KMV De Leiezonen o.l.v. Diederik De Roeck

regie-assistent

Steve De Schepper, Katelijne Laevens

lichtontwerp

Carlo Bourguignon

geluidsontwerp

Bartold Uyttersprot

decorontwerp

Luc Goedertier

kostuumontwerp

Marie 'Costume' Lauwers

realisatie kostuums en decor

ateliers NTGent

stage manager

Wim Van de Cappelle

productieleiding

Marieke Cardinaels, Valerie Desmet

tourmanager

Steve De Schepper

productie

NTGent en les ballets C de la B

in samenwerking met

VLAMO

coproductie

La Rose Des Vents (Villeneuve d'Ascq, FR), TorinoDanza (IT), Théâtre National de Chaillot (Paris, FR), Les Théâtres de la Ville de Luxembourg (LU), Festspielhaus St. Pölten (AU), Ludwigsburger Schlossfestspiele (DE), Festival Printemps des Comédiens Montpellier (FR), Croatian National Theatre Zagreb (HR), Le Maillon Strasbourg (FR), GREC-Festival de Barcelona (ES), KVS Brussel (BE), Brisbane Festival (AUS), Théâtre Vidy-Lausanne (CH)

spreiding

Frans Brood Productions

met de steun van

Stad Gent, Provincie Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Overheid

Met dank aan

Met dank aan alle medewerkers NTGent en les ballets C de la B, Etienne Soens, Linda Bonte, Annelies Desendere, Jan Czajkowski, Bart De Lausnay, Isnelle da Silveira, Bérengère Bodin, VLAMO, Huis van Alijn, Hilde Van Wesepoel, Griet Van Landeghem, Wim Hees, Jozef Lust, Anette De Wilde, Schoenfabriek Van Beers

En avant, marche!

NTGent/les ballets C de la B

Frank Van Laecke, Alain Platel, Steven Prengels

regie

Frank Van Laecke

°1958, Gent, België

Frank Van Laecke bouwde als auteur en regisseur een rijk en internationaal palmares op, waarmee hij tal van onderscheidingen behaalde in binnen- en buitenland. Naast het schrijven van tv-reeksen voor de openbare omroep VRT, zette hij zijn eerst professionele stappen als regisseur bij de Musicalafdeling van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen. Sindsdien regisseert hij voor theater, opera, musical en tv.

In zijn regie van musicals en groots opgezette theaterspektakels schuwt Frank Van Laecke het amusement niet, maar weet perfect hoe hij de grootse omvang en de komische inhoud moet bespelen. Zo realiseerde hij musicalsuccessen waaronder *Kuifje en de Zonnetempel* (de Franstalige versie *Tintin, Le Temple du Soleil* werd door Télémaoustique uitgeroepen tot beste Franstalige spektakel 2002), *Dracula*, *Oliver!*, *Rembrandt – de musical*, *Pirates Pirates!*, *Daens*, *Fiddler on the Roof*, *Domino*, *Ben X...*

Even gemakkelijk keert Frank Van Laecke terug naar het werken vanuit een meer uitgezuiverde esthetiek. Zo regisseerde hij in 2006 het integrale *Jouw hand in mijn hand*, een theaterstuk rond Anton Tsjechov. Eveneens in 2006 ging *Kijk mama, ik dans* in première, een monoloog die hij samen met Vanessa Van Durme maakte en die daarna op wereldtournee ging. In 2010 werkte Frank Van Laecke voor de eerste keer samen met Alain Platel. *Gardenia*, dat het verhaal van een memorabele groep oudere artiesten uit een travesticabaret vertelt, werd in Londen genomineerd voor de prestigieuze Oliver Award 2012. Ook in 2010 regisseerde Frank Van Laecke de voorstelling *Aida*, seizoensopener van het stadstheater NTGent en meteen daarna ging onder zijn regie *Masterclass* in première, met Pia Douwes als Maria Callas. Het stuk kreeg een nominatie voor de Nederlandse Toneel Publieksprijs en werd geselecteerd voor het Theaterfestival.

Frank Van Laecke regisseerde operaproducties in verschillende landen, waaronder *Faust* (2009), *Madame Butterfly* (2012) en *La Traviata* (2014) voor Opera Zuid (Nederland), *La Bohème* (2013) voor het Florida Opera Festival en *Peter Grimes* (2013) in Duitsland.

2014 was een jaar van uitersten met zowel het intimistische *Pauline en Paulette* (voor Judas Producties) als *'14-'18* (voor Studio 100), een spektakelmusical over vriendschap en liefde tijdens de Eerste Wereldoorlog. Zoals vaker in zijn regies, schreef Frank Van Laecke ook voor *'14-'18* samen met Allard Blom het script en werkte hij voor de muziek samen met componist Dirk Brosse. Verder in het seizoen 2014-2015 volgen de projecten elkaar snel op: *Kadanza* (Ketnet-Studio 100), *Aspe, Moord in het Theater* (Uitgezonderd Theater), *En avant, marche!* (samenwerking met Alain Platel en Steven Prengels), *De Sokkensonate* (Cour&Jardin), *Carmen* (zomeropera Alden Biesen), *Marathon* (NTGent) en *Sacco & Vanzetti* (Festivaria).

www.frankvanlaecke.be

Alain Platel

° 1956, Gent (BE)

Alain Platel is van opleiding orthopedagoog, als regisseur autodidact. Hij richt met een aantal vrienden en familieleden in '84 een groepje op dat collectief opereert. Vanaf *Emma* (1988) profileert hij zich meer als regisseur. Hij tekent voor *Bonjour Madame* ('93), *La Tristezza Complice* (1995) en *Iets op Bach* (1998), producties die les ballets C de la B (zoals het gezelschap ondertussen heet) tot de internationale top bombardeerden. Met schrijver Arne Sierens deed hij tussendoor iets gelijkaardigs voor het Gentse jeugdtheater Victoria met *Moeder en kind* (1995), *Bernadetje* (1996) en *Allemaal Indiaan* (1999).

Na *Allemaal Indiaan* kondigt Alain Platel een productiestop aan. Maar Gerard Mortier haalt hem over de streep om *Wolf* (2003) te maken op muziek van Mozart. Het project met koren voor de opening van de nieuwe KVS, markeert het begin van een intense samenwerking met componist Fabrizio Cassol. *nspry* (2006) is een keerpunt. Het werk dat tot dan toe uitbundig was, zowel in de

diversiteit van de performers als de thema's, kruipt onder het vel, wordt nerveuzer en legt een wereld bloot van drift en verlangen. En geweld, zoals in *Nine Finger* (2007) met Benjamin Verdonck en Fumiyo Ikeda.

Na het barokke *pitié!* (2008) is *Out Of Context – for Pina* (januari 2010) een bijna ascetische reflectie op het bewegingsarsenaal van spasmen en tics. Alain Platel blijft consequent in dit bewegings-idioom zoeken naar de vertaling van té grote gevoelens. De hunker naar iets wat het individuele overstijgt, wordt steeds voelbaarder.

Gardenia (juni 2010) werd gecreëerd in samenwerking met regisseur Frank Van Laecke. In deze productie is het sluiten van een travestiecabaret de kapstok om in de privélevens van een memorabele groep oude artiesten binnen te gluren. In 2015 werken Alain Platel en Frank Van Laecke opnieuw samen: geruggesteund door componist Steven Prengels, weerspiegelt *En avant, marche!* een samenleving geïnspireerd door de traditie van fanfares en harmonies.

C(H)OEURS (2012), op muziek van Verdi en Wagner, wordt gecreëerd opnieuw op vraag van Gerard Mortier en is Platels meest grootschalige project tot nog toe. In *C(H)OEURS* onderzoekt hij met zijn dansers en het koor van het Madrileense operahuis Teatro Real hoe 'gevaarlijk schoon' een groep kan zijn.

De politieke connotatie in voorstellingen als *tauberbach* (2014) en *Coup Fatal* (samenwerking met Fabrizio Cassol 2014) manifesteert zich dan weer in de levenslust en energie die er in wordt getaleerd als voorbeelden van de manier waarop men kan (over)leven in onwaardige omstandigheden (een vuilnisbelt in *tauberbach*, de reële levensomstandigheden van de muzikanten uit Congo in *Coup Fatal*). "Lust for life" als vorm van rebellie.

Laat er geen verder geen misverstand over bestaan; Platel streeft geen voortdurende schaalvergroting na. Daarvan getuigen kleine projecten als *Nachtschade* (voor Victoria in 2006) en coaching werk voor onder andere *Jake & Pete's big reconciliation attempt for the disputes from the past* (2011) van Pieter en Jakob Ampe, twee projecten die achteraf gezien hun sporen nalaten in zijn manier van denken over theater.

Alain Platel heeft ondertussen bijna al stoemelings ook een pad geplaveid van dansfilms, met de Britse Sofie Fiennes (*Because I Sing* in 2001, *Ramallah!Ramallah!Ramallah!* in 2005 en *VSPRS: Show and Tell* in 2007) of solo met *de balletten en ci en là* (2006), een indrukwekkende inkijk in het reilen en zeilen van een twintigjarig dansgezelschap, met uitlopers tot in Vietnam en Burkina Faso. Maar ook én vooral een ode aan thuisstad Gent.

compositie en muzikale leiding

Steven Prengels

° 1978, Zele (BE)

Steven Prengels studeerde in 2009 af als master in de compositie aan het conservatorium van Amsterdam in de klas van Wim Henderickx, bij wie hij eveneens een master compositie behaalde aan het conservatorium van Antwerpen in 2007. Daarvoor studeerde hij aan het Lemmensinstituut en de KU Leuven. Zijn werk beslaat een ruime waaier van artistieke domeinen: van muziek voor orkest, theater, dans, kortfilm tot beeldende kunsten. Zijn werk werd onder andere reeds uitgevoerd door de Belgische Kamerfilharmonie, Brussels Philharmonic, de Filharmonie, SPECTRA en het Nieuw Ensemble Amsterdam. In 2012 schreef hij 'Sisyphé' in opdracht van het Symfonieorkest Vlaanderen, voor mezzo, bariton en orkest, gebaseerd op teksten van Albert Camus. Kort daarna creëerde de Duitse bas-bariton Dietrich Henschel 'Wagner in Bayreuth', een compositie die Steven Prengels schreef in opdracht van het Oxalys Ensemble.

In de theater- en danswereld werkt hij vooral als muzikaal leider en componist. Een belangrijk moment hierin was de voorstelling *Gardenia* (2010), van Alain Platel en Frank Van Laecke, waarvoor hij het muzikaal concept vormgaf. Hierna volgden nog samenwerkingen met Alain Platel: *C(H)OEURS* (2012), de grootschalige productie van les ballets C de la B en Teatro Real Madrid, met groot koor, orkest en tien dansers, waarvoor Steven Prengels additionele muziek en soundscapes creëerde naast het werk van Wagner en Verdi, en *tauberbach* (2014) dat in Münchner Kammerspiele in première ging. In 2015 werkt hij opnieuw samen met het regisseursduo Alain Platel en Frank Van Laecke voor *En avant, marche!*, een coproductie tussen les ballets C de la B en NTGent, en met regisseur Johan Simons en dirigent Philippe Herreweghe voor *Accatone*, de openingsproductie voor de Ruhrtriennale 2015.

creatie en uitvoering

Chris Thys

° 1954, Zonhoven (BE)

'Ik verlang naar het moment waarop we met het ensemble allemaal samen in één productie zouden kunnen staan.'

Chris Thys studeerde voordracht en toneel aan het Conservatorium van Gent en volgde stages 'method acting' in Italië, Spanje en de Verenigde Staten. Ze kon meteen na haar studies aan de slag bij het toenmalige Theater Arena in Gent (1975-1978) en maakte daarop de overstap naar het NTG in Gent (1978-1994) en de KVS in Brussel (1994-2005). Na een periode als freelancer is ze sinds 2011 lid van het ensemble van NTGent.

In haar intussen meer dan rijk gevulde toneelcarrière speelde ze in tientallen uiteenlopende producties. Om er enkele uit te pikken: *Woyzeck*, *de Rocky Horror Show*, *Toch zonde dat het een boer is*, *Oom Wanja*, *de Reizgids*, *Station Service*, *Jozef in Egypte*, *Peter Pan*, *Mario ga opendoen*, *Kwartet*, *Requiem voor een spion*, *Oedipus*, *Misanthrop*, *Otello*, *Tartuffe*, *MacBeth*, *Andromache*, *Emilia Galotti*, *Peter Handke en de wolf*, *De Damen*, *De Rafäels*, *Het leven en de werken van Leopold II...*

Voor het Zeeland Nazomerfestival speelde ze onder meer in *Phaedra*, *Zittend meisje en Misanthrop* en regisseerde ze *Kwartet* en *Beeldbeschrijving*. Ook op het televisiescherm is ze voor het Vlaamse publiek geen onbekende: ze speelde in *Stille Waters*, *Witse*, *Flikken*, *Thuis*, *Goesting...*

In NTGent speelde ze in 2011 nicht Hilda in *Een Bruid in de morgen*, een stuk van Hugo Claus uit 1953. In seizoen 2011-2012 was Chris te zien in *Ginds, tussen de netels* en *Tartuffe*. In het seizoen 2013-2014 speelde Chris in *De ideale man* (Jelinek/Oscar Wilde), een regie van Theu Boermans (co-productie tussen NTGent en het Nationaal Toneel Den Haag).

Ze werkte tevens mee aan de Waals-Vlaamse *Roméo & Juliette* van Théâtre de la Place (Liège).

In het seizoen 2014-2015 is Chris Thys te zien in *Elektra* en in *En avant, marche!*

Chris Thys werkt als regisseur ook graag samen met amateurgezelschappen en gaf lange tijd les als dramadocente. Tevens begeleidt ze als regisseur geregeld de Spiegelprojecten rond NTGent producties.

Griet Debacker

° 1964, Roeselare (BE)

Na het behalen van haar diploma 'graduaat logopedie' (1985) en haar 'eerste prijs toneel' (1989) aan het Conservatorium te Gent, werkte Griet als freelance actrice bij tal van Belgische en Nederlandse theatergezelschappen. Ze speelde in enkele sitcoms van de openbare omroep (VRT) en vertolkte diverse gastrollen in meerdere Vlaamse fictieseries.

In 2005 richtte ze samen met Vanessa Van Durme compagnie Swan Lake op. Samen realiseerden ze de voorstelling *Kijk mama, ik dans* onder regie van Frank Van Laecke. Sindsdien coacht en begeleidt ze Vanessa tijdens haar wereldtournee van deze voorstelling. In november 2009 ging hun tweede productie *Femme Blanche*, onder regie van Jan Steen, in première. In 2013 volgde hun creatie *Avant que j'oublie*, in coproductie met Comédie de Valence.

In 2010 speelde Griet Debacker mee in *Gardenia* (Alain Platel en Frank Van Laecke), gevolgd door een wereldwijde tournee van twee jaar.

Hendrik Lebon

° 1980, Ghent (BE)

Hendrik Lebon speelde en danste als jongere mee in producties van oa. Theater Neon, Speeltheater/Kopergieterij en het Koninklijk Ballet van Vlaanderen. In 2005 studeerde hij af als uitvoerend danser aan de Fontys Dansacademie te Tilburg en won daarbij de Jacques De Leeuw Jong Toptalent prijs. Daarna werkte hij voor verschillende gezelschappen in binnen-en buitenland, creëerde eigen werk, speelde en zong rollen voor theater, musical, opera, deed gastrollen voor televisie, reclame en circus.

Hij danste mee in *Gardenia* (Alain Platel en Frank Van Laecke, 2010) en in *Chalk about*, een voorstelling van *Curious Seed Danscompany* in Edinburgh onder leiding van Christine Devaney. Voor de Kopergieterij in Gent werkte hij samen met Eva Bal aan een nieuwe productie met kinderen en jongeren.

Wim Opbrouck

° 1969, Bavikhove (BE)

*De kunst moet ons wapenen tegen de Apocalyps.
De kunst is ons harnas tegen de barbaren.
Voorwaarts! Niet bang zijn! De barricaden op!*

Wim Opbrouck studeerde aan Studio Herman Teirlinck. Hij speelde bij de Blauwe Maandag-compagnie in *Ten Oorlog* en was lid van de vaste artistieke kern van Het Toneelhuis (*Aars!* van Peter Verhelst, *De Leenane Trilogie*, *L.King of Pain*, *Mood on the Go* van Jeroen Olyslaegers en *Macbeth*). Hij was te zien in films als *Manneken Pis*, *Walballa*, *Ad Fundum*, *Meisje*, *Iedereen beroemd*, *Man zkt vrouw*, en op de televisie in programma's als *Heterdaad*, *Windkracht 10*, *In De Gloria*, *Het eiland*, *De Bende van Wim*, *Matroesjka's* en *De Ronde*. Opbrouck maakte de muziek voor de NTGentvoorstelling *Vergeten Straat* en hij zingt en speelt in zijn eigen muziekgroep *De Dolfijntjes*.

Hij is sinds 2005 vast verbonden als acteur aan het NTGent-gezelschap. Hij speelde in *Ik wil dat jij een beer wordt*, *Het leven een droom*, *Merlijn*, *Ik val... Val in mijn armen*, *Instinct*, *Kasimir en Karoline*, *La Grande Bouffe*, *Aida**, *Kinderen van de Zon*, *Nero*, *Messen in bennen*, *Hans en Grietje* en *Tartuffe*.

Sinds september 2010 is Wim Opbrouck artistiek leider van NTGent, een stadstheater dat hij omdoopt tot 'een huis van spelers' waar spelplezier, verbeeldingskracht, vakmanschap en een openheid naar andere kunsten centraal komen te staan.

In 2006 werd hij genomineerd voor de prestigieuze Louis d'Or (beste mannelijke hoofdrol) voor zijn vertolking van Beck in *De asiëlzoeker*, geregisseerd door Johan Simons. Een tweede nominatie volgde in 2012 voor zijn rol van Orgon in *Tartuffe*.

In het seizoen 2012-2013 was Wim te zien in de muziektheatervoorstelling *Candide* en in het stuk *ROOD* van John Logan; daarin speelde hij de rol van de beroemde kunstschilder Mark Rothko.

ROOD stond ook in 2013-2014 op het repertoire van NTGent in Arca en ging op tournee in Vlaanderen en Nederland. Hij was ook te zien op EEN in de succesvolle televisieserie *In Vlaamse Velden* (regie Jan Matthys), waarin hij een van de hoofdrollen speelde.

Verder heeft hij meegespeeld in *Parsifal*, het sluitstuk van de muziektheatertrilogie rond optimisme dat in maart 2014 werd opgevoerd. Hij regisseerde dit stuk samen met Peter Verhelst.

In het seizoen 2014-2015 speelt en zingt Wim Opbrouck in zijn eigen voorstelling gebaseerd op protestsongs *We Shall Overcome*, en in de coproductie van NTGent en les ballets C de la B, *En avant, marche!*

Gregory Van Seghbroeck (bastuba)

° 1982, Dendermonde (BE)

Gregory is zoals zoveel koperblazers muzikaal opgegroeid in de wereld van een fanfare, dezelfde fanfare waar ooit zijn overgrootvader dirigent was. Een muzikale familie, dat kan je wel stellen. Momenteel werkt hij zijn studies af aan de School of Arts in Gent. Hij volgt er jazz-euphonium bij Marc Godfroid, Bart Maris, Carlo Nardozza, Bart Defoort en Pierre Vayana.

Naast dit niet zo alledaagse jazzinstrument, de euphonium, speelt hij nog tal van andere koperen blaasinstrumenten in vele vaste of losse formaties en in nog meer verschillende stijlen. Zo speelt hij sousafoon bij Fatback Brassband (hiphop brass), Zinger (spacepop), Ambrassband (gipsy), Hot Diggity Dogs (New Orleans funk), trombone bij Sic Bo (rocksteady ska), euphonium bij Lady O'Leary (jazz) en de Pandoering (balkan, klezmer) en bariton bij Brassband Zele (klassiek). Naast dit alles is hij ook een vaak gevraagde invaller, zo heeft hij al de kans gehad om bij Flat Earth Society, de Kleptomatics en de Va Fan Fahre te spelen.

Hij werkte eerder samen met muziektheater Walpurgis en voor NTGent speelde hij als muzikant mee in *Elektra*. In *En avant, marche!*, de tweede NTGent productie waar Gregory aan meewerkt, bespeelt hij de tuba.

Jan D'Haene (trompet)

° 1985, Gent (BE)

Als kind hoorde ik eindeloos muziek in mijn hoofd. Pas op 12-jarige leeftijd had ik de smaak te pakken om die muziek ook voor anderen hoorbaar te gaan maken en zodoende volgde ik trompetles, waaronder drie jaar bij Rudy Reunes.

Toen mijn broer Wim in 2004 uit het leven stapte, werd muziek mijn uitlaatklep, mijn passie. Ik kon uren achter een piano wegvluchten, de ogen sluiten, en mijn hart laten vertellen. Mijn ma-

nier om mijn gevoelens te uiten.

De laatste jaren werden een heuse muzikale zoektocht. Ik wou mensen raken, ze doen nadenken. En dat lukte. Dat gaf me de kracht om er mee door te gaan, het werd mijn 'drive'. Verschillende muziekstijlen kruisten mijn pad. Van bigband tot gipsyjazz, van funk tot New Orleans, overal wou ik mijn verhaal vertellen. Een verhaal dat gaat over liefde, afscheid, en de liefde voor het o zo mooie leven!

Jonas Van Hoeydonck (trompet)

° 1981, Schoten (BE)

Jonas startte zijn muzikale loopbaan reeds op 8-jarige leeftijd aan de muziekacademie van Wuustwezel. Hij studeerde er orgel en later ook slagwerk. Pas op latere leeftijd, 18 jaar, kwam zijn liefde voor de trompet tot uiting. In 2004 besloot hij van zijn hobby zijn beroep te maken en terug te gaan studeren aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen.

In 2010 studeerde hij daar af bij Alain De Rudder en Steven Verhaert en behaalde zijn Masterdiploma in de podiumkunsten en als uitvoerend musicus trompettist.

Jonas speelt trompet in de voorstelling *En avant marche!*, de nieuwe coproductie van NTGent en les ballets C de la B.

Lies Vandeburie (bugel)

° 1992, Kortrijk (BE)

Als kind onderging ik mezelf. Grenzeloos. Ik tekende dorpen vol kopvoeters en ik zou clown worden en meetrekken met het circus. Later wou ik muziek en theater studeren, maar een keuze kon ik niet maken. Toen ontdekte ik de afdeling Kleinkunst in Antwerpen; een opleiding die me uitdaagde mezelf en mijn fantasie te ontdekken. Terug op zoek te gaan naar dat tomeloze dat ik als kind zonder pardon de bovenhand liet nemen. En dan nu, bijna afgestudeerd, mezelf overgeven aan de (ver)zinnelijkheid van het podium. Het puurste, meest beangstigende, maar leukste ervaring die er is...

Niels Van Heertum (euphonium)

° 1990, Turnhout (BE)

Als acht-jarige begon Niels met het bespelen van de euphonium. Na enkele jaren actief te zijn geweest in het jazzcircuit, is hij gaan studeren aan het Koninklijk Conservatorium Brussel. Hier werkte hij samen met onder andere John Ruocco, Stephane Galland, Jeroen van Herzele en Kris Defoort. Ook volgde hij masterclasses en privélessen bij Chris Speed, Ellery Eskeli en Samuel Blaser.

Zes jaar geleden richtte Niels samen met muzikale vrienden de groep Ifa y Xango op. Ifa y Xango won in 2011 de prestigieuze Gent Jazz Contest, en speelde het daarop volgende jaar op het Gent Jazz Festival. In 2012 kwam het eerste album uit met de titel *Abraham*. *Abraham* werd goed ontvangen en werd door *New York City Jazz Magazine* gekozen tot het beste debuut van het jaar. Niels heeft samengewerkt met bands zoals Mount Meru, MikMaak, Jens Maurits Orchestra en de internationale versie van de Braziliaanse live band DJ Tudo e sua gente de todo lugar. Ook werkte hij samen met onder andere Steve Swell, Marc Ducret, Joachim Badenhorst, Eric Thielemans, Jef Neve, Teun Verbruggen, Riccardo Luppi, Lynn Cassiers, Marek Patrman en Manolo Cabras.

Simon Hueting (hoorn)

° 1985, Zottegem (BE)

Simon zette zijn eerste muzikale stappen bij de Fanfare St-Cecilia in Geraardsbergen.

Na zijn studies filosofie besloot hij les te gaan volgen bij Rik Vercruysse aan het Conservatorium van Gent, waar hij momenteel in het laatste jaar zit. Sinds vorig jaar volgt hij ook les aan het Conservatorium van Lugano in Zwitserland. Zijn interesse ligt vooral bij klassieke muziek. Simon speelt onder andere bij Frascati Symphonic Orchestra, Kamerorkest La Chapelle Sauvage, en bij het hoornensemble Lakebrass in Duitsland.

Witse Lemmens (slagwerk)

° 1994, Lier (BE)

Als kind raakte Witse gefascineerd door theater en muziek. Extreme maar ook ingetogen stukken bleven aan zijn huid kleven. In het deeltijds kunstonderwijs ontplooidde hij zich in slagwerk en zang. Hij ontdekte tevens een grote passie voor acteren. Tijdens zijn studies drama en toneel boekte hij succes met klassiekers als *Lord of the flies* van William Golding, hedendaags theater als *Atalanta* van Peer Wittenbols alsook met luchtige komedies, zoals *De Jossen* van Tom Lanoye. In 2013 behaalde hij een grootste onderscheiding voor zijn ontroerende vertolking van de monoloog *Titus* van Jan Sobrie. Nog steeds is Witse actief bij verschillende amateurtheatergezelschappen waar hij niet alleen zijn eigen personage neerzet, maar ook de karakters van de andere personages mee vormgeeft door de make-up en kapsels te verzorgen. Als telg van een muzikale familie is Witse van jongs af aan slagwerker bij de Koninklijke Fanfare Sint Jansvrienden te Wiekevorst.

dramaturgie

Koen Haagdorens

Koen Haagdorens is dramaturg bij NTGent. Hij werkte eerder voor De Munt en werd als freelancer geëngageerd door onder meer deSingel, Transparant, het Toneelhuis, de theatermaker, Wunderbaum...

Bij NTGent werkte hij als dramaturg en/of tekstbewerker mee aan producties als *Platform*, *Robinson Crusoe*, *Merlin oder das Wüste land* en *Vergeten Straat* (allen regies van Johan Simons), *Aida** (Homberger/Van Laecke), *Tartuffe* (Dimitër Gotscheff), *Hans en Grietje* (Servé Hermans), *Tartuffe – all you can live* (Hermans/Platform K), *Clauskamp 4: Thyestes* (Wunderbaum), *Candide* (Michel Schröder), en andere. Voor de Opéra National de Paris verzorgde hij de dramaturgie van *Simone Boccanegra* van Verdi (regie Johan Simons).

Voor Wim Opbrouck werkte hij in 2010 mee aan de succesvolle openingsproductie *Aida**. In 2011 deed hij de dramaturgie voor een eigenzinnige NTGent-bewerking van de opera *Hans en Grietje*. In 2012-2013 verzorgde Koen de dramaturgie voor de muziekvoorstelling *Candide* en voor *Platonov* (regie Luk Perceval). In het seizoen 2014-2015 werkt hij mee aan het liedjesprogramma *We shall overcome* van Wim Opbrouck en aan een bijzonder spiegelproject ter gelegenheid van 50 jaar NTGent: *Vergeten Straat*.

lichtontwerp

Carlo Bourguignon

° 1962, Tienen (BE)

Hij werkte vijf jaar in het Kaaitheater en zeven jaar in de KVS, als regieassistent, productiemedewerker en toneelmeester. Bij P.A.R.T.S. was hij technische begeleider van studentenprojecten. Sinds 2000 is hij werkzaam bij les ballets C de la B. Hij maakte er lichtontwerpen voor de producties *Wolf, vsprs, pitié!*, *Out of Context-for Pina*, *C(H)ŒURS*, *tauberbach*, *Coup Fatal* (Alain Platel), *Tempus Fugit* (Sidi Larbi Cherkaoui), *Just another landscape for some jukebox money, bâche*, *IMPORT EXPORT* (Koen Augustijnen), het project *1,2,3 / Propositions, Patchagonia* (Lisi Estaras), *Asobi* (Kaori Ito) en *Untold* (3art3 Company).

geluidsontwerp

Bartold Uyttersprot

° 1976, Brussel (BE)

Hij studeerde hobo, contrabas en piano aan de Kunsthumaniora's van Leuven en Brussel. Daarna volgde hij een opleiding geluidstechniek aan het SAE Institute in Amsterdam. Sinds 2008 werkt hij voor les ballets C de la B en verzorgde hij het geluid voor *Ashes* (Koen Augustijnen), *primero-erscht* (Lisi Estaras), *Pénombre* (Rosalba Torres Guerrero/Lucas Racasse), *Out of Context – for Pina*, *C(H)ŒURS* (Alain Platel), *Gardenia* (Alain Platel/Frank Van Laecke), *Asobi* (Kaori Ito)

en *tauberbach* (Alain Platel).

decorontwerp

Luc Goedertier

° 1957, Gent (BE)

Luc is sinds 1981 vast verbonden aan NTGent. Hij is verantwoordelijk voor de afdeling scenografie van het huis. Als decorontwerper werkte hij mee aan tientallen stukken van NTGent waaronder *Het leven een droom*, *Oresteia* en *La Grande Bouffe*. Hoogtepunten uit zijn carrière waren de ontwerpen van *Instinct*, en de poppen en het scènebeeld van *Vergeten Straat*. In 2013 creëerde hij een spectaculaire reuzenpop voor de muziektheatervoorstelling *PARSIFAL*.

kostuumontwerp

Marie (Costume) Lauwers

° 1945, Beerse (BE)

Na studies Nederlands-geschiedenis en toneelregie is Marie haar carrière begonnen als kleedster voor Yan Tax die als gediplomeerd kostuumontwerper van de academie van Sint-Joost (Nederland) net werkzaam was in de filmwereld. Later werd ze zijn assistente. Nog later werkte Marie als zelfstandig kostuumontwerper, maar bleef Yan voor grote producties assisteren, zoals voor *Daens* in 2008.

Marie heeft als zelfstandig ontwerpster voor veel toneelproducties en films gewerkt, samen met regisseurs als Eric Barbier, Adrian Brine, Vincent Rouffaer, Marion Handwerker, Berend Boudewijn, Jules Rooyaards, Franco Dragone, Ruut Weissman, Christiaan Nortier, Edward Albee en Peter Oosthoek en Paul Verhoeven.

Zij is ook de vaste ontwerpster van Sanne Wallis de Vries die met haar bevreemdende voorstellingen een unieke plaats inneemt in de Nederlandse Kleinkunst.

Embracing time, de laatste dansfilm die Willem van de Sande Backhuysen regisseerde voor het Scapino Ballet in Rotterdam, werd door Marie aangekleed.

Marie werkte al eerder met Frank Van Laecke en Alain Platel samen, in 2012, voor de voorstelling *Gardenia*.

En avant, marche!

NTGent/les ballets C de la B

Frank Van Laecke, Alain Platel, Steven Prengels

Contact

productie

NTGent

Tel : + 32 9 225 01 01

Fax : + 32 9 269 35 41

info@ntgent.be

www.ntgent.be

les ballets C de la B

Tel : + 32 9 221 75 01

Fax : + 32 9 221 81 72

info@lesballetscdela.be

www.lesballetscdela.be

spreiding

Frans Brood Productions

Tel : +32 9 234 12 12

Fax : +32 9 265 96 50

info@fransbrood.com

www.fransbrood.com

Belangrijke opmerking

Om misverstanden te vermijden vragen wij u niets uit dit dossier voor publicatie te gebruiken zonder overleg met Nele Dhaese (communicatie) van les ballets C de la B. nele@lesballetscdela.be

Met dank voor uw medewerking.